

Bernal, 30 de gener de 1985

Estimat amic,

Aquesta vegada ~~vi~~ que puc donar al correu la culpa del retard a escriure't sense mentir. El personal telepostal ha fet una vaga que ha durat vint-i-tres dies i s'han acumulat quinze milions de peces postals! La teva darrera, pero, la vaig rebre abans de la vaga. El conflicte encara no s'ha solucionat del tot.

L'amic Osvaldo Viola ja em va dir que la ballaves arran de l'agreujament de la salut del teu pare (ell mateix ja va fer-se carrerc de la situació) i, ates el que m'havies anat explicant, vaig tenir el pressentiment que no em podíam esperar res de bo. Comprenc el que heu passat i els moments dolorosos que haureu viscut, fins i tot el teu pare a partir del moment en que va tenir la lucidesa de dir-te que "la dinyava", realment una expressió que si la poses en boca d'un personatge, ningú no se la creura. Has fet molt bé d'explicar-me amb detalls aquestes vivències, si t'ha servit per descarregar la neurosi. Ja saps que Hemingway deia que la maquina d'escriure era la seva psicoanalista.

I la vida continua...

Aquesta vaga de correus no podia escaure's en un moment pitjor per a mi. D'una banda, espero el taló de Proa en pagament del darrer llibre que els he traduït: Passage to India de Forster; ahora havien de canviar-me un taló de 400 dolars que em va venir retornat, no sé per quins ~~vet~~ sous, després d'haver-me polit els calés, que vaig haver de desenterrar de sota terra. ~~De altra~~tra, em vaig trobar amb una altra traducció enllestida per a Martinez Roca i sense possibilitat d'enviar-la-hi. De més a més, no ~~hh~~ pogut escriure a El Mall acceptant la traducció de Lolita i, per tant, no he rebut l'original (ni he pogut trobar-lo a les llibreries d'aquí). I Proa que m'envia un telegrama anunciant-me que m'encarregaven ~~una~~ altra traducció i seguia carta, i jo sense rebre la carta ni saber de quin llibre es tracta. De manera que, després de molt de temps que no em passava una cosa semblant, em trobo sense cap traducció a les mans.

Com veuras, amb els de El Mall m'he tirat de cap a l'aigua. Espero no ofegar-me. M'ofereixen 600 pessetes per full i 100.000 per cada reedició, si arriba el cas. Unes condicions verament insolites. Proa paga 400 bales per full i, en cas de reedició, botifarra de pages. Si t'arriba alguna xafarderia a les orelles sobre El Mall, ja me la faras saber.

Quant a la Fira..., en Vallverdú en va dir que sortiria, en dos volums, al desembre i gener. No n'he sabut res ni he rebut els exemplars que em pertoquen. Se'que va ~~sortir~~, en canvi, en tornar la vuitantena de Henry Miller a Les Edicions dels Dies, car en vaig rebre un.

Vaig tornar a escriure a en Lluís Urpinell per tal d'associar-me a l'associació de traductors i interprets, perque vaig llegir alguna cosa sobre aquesta entitat que em va fer suposar que rutllava. A veure si aquesta vegada es dignara contestar-me, si més no.

Qui m'esta resultant un minyó molt simpatic i cordial és l'amic Antoni Serra. Després d'haver contestat la seva primera llebra, em va fer estrany de no rebre'n respostam de manera que vaig insistir. Resulta que m'havia contestat, pero s'oblida de posar la lletra a la bustia i li queda en un calaix! M'ha trames un altre llibre seu, Gracies, no volem flors, i un llibret de proses del seu pare amb un proleg seu. Esta entusiasmat perque pensa assistir al Congres de Teatre i ens podrem coneixer personalment, i vol que l'acompanyi a les Illes quan se'n torni. Cada cop estic més convençut que les ~~astis~~ satisfaccions més grans que et dona la literatura són les extra-literaries que se'n deriven. Ha estat així com he pogut comptar amb la franca amiatat de Joan Oliver, de Pedroló, de Xavier ~~Romeu~~ (el malaguanyat Xavier Romeu), de Jordi Coca... ara, d'aquest excel·lent escriptor de les Illes... I deixo per al final la teva, tan generosa i tan solida! Si bé ho mirem, no deixa de ser curiós, això, car, en general, hi sol haver tantes enveges entre els membres d'un mateix gremi! Es clar que potser si m'hagués estat a Catalunya, la cosa hauria anat d'ina altra manera. Qui ho sap? Pero, sigui com sigui, estic content d'aqu-st resultat. Aquestes són algunes de les compensacions que et brida la vida per totes les amargueses que et reserva.

Prossegueixo avui, dia 29, i ahir al vespre, quan vaig arribar a casa, vaig trobar-hi una carta de Proa en la qual em comuniquen el títol del llibre que m'ofereixen per a traduir. Es tracta de Of Human Bondage de Somerset Maugham. En llegir aquest títol, no vaig poder evitar de pensar com estem endarrerits en aquesta tasca d'anostrament de les

obres més destacades de la literatura universal. De totes maneres, és una traducció que faré amb gust, car aquesta novel·la i The Razor's Edge són els dos llibres d'aquets autor que més ~~més m'agrada~~ em van agradar quan els vaig llegir fa no sé quants anys. Si més no, tpe un estil planer que no et crea problemes. Com a contrapartida, té 600 pàgines, la qual cosa fa que, al cap d'un temps, la feina se't torni feixuga.

Continuo sense haver rebut la notificació de reserva de passatges per assistir al Congrés de Teatre. Aquests dies, però, he aprofitat per renovar el passaport i treure el certificat de viatge de la policia argentina, de manera que ja tinc tota la documentació a punt i només em cal fer la maleta. Tanmateix, fins que no rebi la confirmació de reserva del passatge, no ho tindrè coll avall, això del viatge. No acabo d'entusiasmar-me com em va passar les altres vegades anteriors, car sempre tinc la vaga sensació que, per naps o per cols, se'n pot anar tot en orris.

Passant a un altre tema, la situació econòmica d'aquest país està arribant a extrems dramàtics. D'altra banda, a l'editorial on treballo ja fa força temps que em tenen el sou congelat, com si diguéssim, car solament el reajusten d'acord amb els percentatges que autoritza el govern, els quals sempre són inferiors a l'augment real del cost de la vida. Això m'ha impulsat a buscar feina en alguna altra editorial i ja tinc les xarxes esteses, però difícilment es concretarà res fins a després de les vacances, sempre i quan hi hagi sort.

A l'Eroticon continuen apareixent "les pometes" i també s'està venent el llibre en castellà a les llibreries.

He rebut el teu llibret i el d'en Soler, que us agraeixo.

I la Rosa que fa? Anim, he?

I plego, per ara, car feia massa temps que no t'escrivia i vull veure si tenim sort i t'arriben aquestes ratlles.

Amb l'afecte de sempre, una forta abraçada